

๑๑

ไกลวัด

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พระเดชพระคุณหลวงพ่อบริหารให้โอวาทพระภิกษุเปรียญธรรมประโยคสูง ที่มาราบลาเพื่อไปเข้าร่วมอบรมบาลีก่อนสอบสนามหลวง ร่วมกับพระภิกษุวัดอื่นๆ ที่วัดสร้อยทอง พระอารามหลวง เป็นเวลา ๑ เดือน ว่า

ปีนี้หลวงพ่อบริหารหวังว่าจะได้ตั้งใจ คือลูกทุกรูปสามารถสอบบาลีสนามหลวงได้ยกชั้น ที่จริงการสอบธรรมวินัยของลูกทุกรูป หลวงพ่อบริหารว่าไม่น่าจะยาก เพราะเรารักเส้นทางนี้มีพระนิพพานเป็นอารมณ์ มุ่งจะทำพระนิพพานให้แจ้ง และไปที่สุดแห่งธรรม เราเรียนด้วยชีวิตเลือดเนื้อ ด้วยจิตวิญญาณและเยื่อในกระดูก เรียนเพื่อนำมาใช้จริงๆ เมื่อเราเรียนด้วยฉันทะเช่นนี้ หลวงพ่อบริหารเชื่อว่าเราทำได้ แม้เราจะมีภารกิจมากมาย ต้อง

สอนหนังสือ ต้องทำกิจกรรมร่วมกันก็ดี ส่วนกิจวัตรคือ การ
สวดมนต์ไหว้พระ ทำภาวนา นั้นเป็นอาชีพของเราอยู่แล้ว

หลวงพ่อกว่า การเรียนและการสอบให้ได้ยกชั้นอยู่ใน
วิสัยที่ลูกหลวงพ่อทุกรูปจะทำได้ ขึ้นอยู่กับว่าเราให้โอกาส
กับตัวเราเองศึกษาเต็มที่แค่ไหน โดยภูมิปัญญา กำลังบารมี
ประกอบกับความเพียรของพวกเราทุกรูปอยู่ในวิสัยที่สามารถ
ทำได้ ไม่ยากเย็นอะไร

การศึกษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรา
เรียนเพื่อนามาใช้ทดสอบตนเองว่าเรียนรู้ได้แค่ไหน เพื่อที่
จะนำความรู้นั้นมาสอนตัวเอง ให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของ
การบวช ต่อไปวัตถุประสงค์ของการศึกษาพระธรรมวินัยจะ
เปลี่ยนไปทั่วสังฆมณฑล จากที่เรียนไปเพราะว่าจำต้องเรียน
บวชมาแล้วไม่รู้ไปไหน เขาให้เรียนก็ต้องเรียน ไม่เรียนก็อยู่
วัดไม่ได้ หรือเรียนรู้ในระดับหนึ่งเพื่อเป็นฐานไปเรียนต่อทาง
โลก ก็เปลี่ยนมาเรียนแบบลูกหลวงพ่อ คือเรียนเพื่อให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ของการเป็นนักบวช นี่คือบุญใหญ่ของลูกทุกรูป
ที่จะทำให้เกิดการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงความนึกคิดทางการ
ศึกษาพระธรรมวินัยทั่วสังฆมณฑล

จากจุดเล็กๆ ของเราที่สอบได้ยกขึ้น จะขยายผลอันยิ่งใหญ่ต่อไปในอนาคต เหมือนกับก่อนจะเขียนหนังสือได้เต็มหน้า ก็เริ่มจากจุดเล็กๆ ที่เราจรดปลายปากกา

โลกแล้วแต่เราว่าอยากจะให้ไปในทิศทางใด เราจะให้ทิศทางของพระพุทธศาสนาไปทางไหนก็แล้วแต่เรา เราอยากจะให้พุทธศาสนาเป็นสรณะ เป็นที่พึ่งต่อชาวโลกได้อย่างแท้จริง เราก็ต้องตั้งใจศึกษากันอย่างเต็มที่ ให้ผลของการสอบนั้นปรากฏออกมาว่า เราสอบได้ยกขึ้น จากจุดเล็กๆ ตรงนี้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ต่อไปในอนาคต

เพราะฉะนั้น ยามใดที่มีความรู้สึกลัวว่าเหนื่อย ให้นึกถึงคำพูดของหลวงปู่ เหนื่อยล้าได้แต่อย่าท้อ เหนื่อยล้านี้หลวงปู่เห็นใจ แต่เราท้อไม่ได้ จะต้องไปถึงที่หมายให้ได้ ให้นึกเสมอว่า หลวงปู่ไปอยู่ตรงนั้นด้วย ร่วมตัว ร่วมเรียนรู้พระธรรมวินัยควบคู่กับลูกๆ ทุกรูป เอาหัวใจ วิญญูญาณ และความปรารถนาดีของหลวงปู่ติดไปด้วย เอาไปสวมใส่อยู่ในใจ ไปร่วมเรียนร่วมสอบด้วย

๑๑ ข้อวัตรปฏิบัติ

ข้อวัตรปฏิบัติต่างๆ อย่าได้ทอดทิ้ง แม้ว่าจะห่างไกลจากหลวงพ่อกับห่างไกลจากหมู่คณะ เราตกเป็นเป้าสายตาของมนุษย์และเทวดาทั้งหลายตลอดเวลา ๒๔ น. ทั้งเพื่อนสหธรรมิกที่พักอยู่ติดเดียวกัน พระอาจารย์ที่มาสอน ผู้ปกครองที่เราไปอยู่อบรม รวมทั้งสาธุชนที่นั่น ดูเราอยู่ตลอดเวลาแล้วที่สำคัญ เราดูตัวของเราเอง

ถ้าอยากให้ชาวโลกเข้าถึงสันติสุข อยากให้พระพุทธศาสนาเป็นที่พึ่งให้แก่ชาวโลก อยากให้ประเทศไทยเป็นหลักของพระพุทธศาสนา อยากให้เพื่อนสหธรรมิกมีกำลังใจที่จะเป็นนักบวช และอยากเห็นสาธุชนมีความปิติที่ได้ทำบุญกับเนืองนาบุญ ให้ลูกรักษาข้อวัตรปฏิบัติของเราไว้ให้เคร่งครัด แต่อย่าถึงกับเคร่งเครียดไปอวดเคร่งกับเขาก็ไม่ใช่ ให้ทำอย่างมีความสุขในการประพฤติข้อวัตรปฏิบัติของเรา มีความสุขกับการสวดมนต์ไหว้พระ ทำภาวนา และรักษาสิกขาบทต่างๆ ไม่ให้บกพร่องเลย

คนเราถ้าหากทำอะไรที่ไม่ฝืนใจ ทำแล้วมีความสุข แต่เราจะรู้สึกเป็นทุกข์ถ้าฝืนใจ ข้อวัตรปฏิบัติของเรา ถ้าหากเราปฏิบัติเพื่อจะขัดเกลา กลั่นกรองจิตใจเราให้สะอาดบริสุทธิ์

ให้ได้บรรลุผลนิพพานแล้ว มันเป็นความสุขและนำมาซึ่งความปิติยินดี เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ฝืนใจทำ เมื่อเราทำอย่างนี้เป็นกิจวัตร เพื่อนสหธรรมิกเห็นแล้วก็จะเกิดความเกรงใจและเกิดกำลังใจ

ในใจลึกๆ ของเพื่อนสหธรรมิก ที่มาร่วมศึกษาและร่วมพำนักอยู่ที่ตึกเดียวกัน เขาก็อยากเห็นเนื่อนาบุญเหมือนกัน อยากเห็นนักบวชในยุคนี้ มีชีวิตและจิตวิญญาณของนักบวชอย่างแท้จริง ไม่ใช่มีเฉพาะในสมัยพุทธกาลที่ได้ศึกษาร่ำเรียนมาในพระไตรปิฎกเท่านั้น เขาเห็นแล้วจะได้เกิดกำลังใจให้บวชต่อไปได้อีก

ถ้าหากว่าลูกของหลวงพ่อกุรูรูปทำได้อย่างนี้ บุญใหญ่ก็จะเกิดขึ้นกับเราก่อน กำลังใจเกิดขึ้นกับเพื่อนสหธรรมิก เราจะยกสังฆมณฑลให้สูงขึ้น ญาติโยมก็สมหวังที่ได้ทำบุญกับเนื่อนาบุญ พระพุทธศาสนาก็จะเป็นที่พึ่งแก่ชาวโลก ทุกสิ่งเกี่ยวพันกันไปหมดเลย เหมือนกับการรดน้ำที่โคนต้นไม้เพียงชั้นเดียวมีผลไปถึงลำต้น กิ่ง ก้าน ใบ ดอก ผล นกกา รุกขเทวา ตลอดจนกระทั่งช่วยสร้างบรรยากาศร่มเย็น ให้เกิดขึ้นแก่โลก

๑ ร้านหนังสือ

ในร้านหนังสือ เราต้องมีวิจารณ์ญาณแยกแยะให้ดี เพราะมีทั้งหนังสือที่ชวนให้ใจเรตกต่ำ พวกนุ่งชั่วหมัชั่ว มีมากมาย และที่เขียนเรื่องราวไม่ควรอ่านก็มาก ความรู้เหล่านี้ไม่เกิดประโยชน์ อย่าไปอยากรู้ อยากรู้ศึกษา แค่เราคิด หรือเดินผ่านเท่านั้น เห็นแล้วเกิดความยินดี ตัวเสนียดก็เข้ามา เสน่ห์ก็หายไป

หากจะเรียนรู้หนังสือพวกนี้ ให้ไปศึกษาพระธรรม วินัยให้แตกฉานเสียก่อน พิสูจน์แล้วจนกระทั่งเราเห็นว่า คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นไม่มีอะไร เราเรียนรู้หมด แล้ว ถูกหมดแล้ว จึงค่อยมาเรียนโลกียะ เพราะฉะนั้น อย่าได้กล้ากรายไปตามร้านหนังสือต่างๆ เหล่านั้น เพราะ เห็นแล้วมันร้อน เอามาอ่านก็ร้อน ทำไม่ได้ก็ร้อน

ตอนนี้ลูกหลวงพ่อดังกล่าวเป็นผู้ใหญ่ทั้งหมด เพราะ มาเรียนเปรียญธรรมเอกกันแล้ว แม้อายุของเราจะยังไม่มาก ก็ตาม แต่เป็นผู้หลักและผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังใจของชาวโลก ขนาดผู้หลักผู้ใหญ่ในทางโลกยังต้องมาราบมาไหว้เรา เพื่อให้ เกิดเป็นบุญต่อบุญติดตัวไปในภพเบื้องหน้า เพื่อที่เขาจะได้มี โอกาสสมาบัติเพ็ญบุญ

ที่เขากราบไหว้ เขาไม่ได้มองที่อายุ แต่มองถึงคุณธรรม
ธรรมะภายใน เพราะฉะนั้นอย่าเพ่งเล็งพลาในสิ่งเหล่านี้ และ
อย่าให้ใจแปดเปื้อนได้ ให้เตือนตัวเองดีที่สุด แต่ถ้าปล่อยให้
ช่วยกันเตือน ถ้าได้รับคำเตือน อย่าโกรธ อย่าขุ่นมัว รับผิดชอบ
ละเลิกเสีย ทิ้งไปเลยและก็ขอขอบคุณคนที่มาเตือน แต่ดีที่สุด
อย่าไปทำอย่างนั้น เพราะเรากำลังจะเป็นที่พึ่งให้ทั้งมนุษย
และเทวา กำลังจะยกย่องพระพุทธศาสนา

๑๑ เติบโตดอกไม้สะท้อนถึงดวงดาว

รักษาสุขภาพให้แข็งแรง เพราะเราต้องอาศัยความแข็ง
แรงของร่างกาย จิตใจจึงจะแจ่มใสในการศึกษาพระธรรมวินัย
ดูแลตัวเองให้ดี อย่าให้เจ็บป่วยไข้ จะไปไหนก็ตามให้ความ
เคารพต่อสถานที่ ต่อครูบาอาจารย์ ต่อผู้ปกครองที่นั่นให้ดี

การวางรองเท้า หรือข้อวัตรปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์
ของเรา อย่าลืมนะ รักษาตรงนี้ไว้ ใช้เวลาแค่ ๑ นาที แต่ผลมัน
ยิ่งใหญ่ แค่ว่าก้มลงไปจับรองเท้าให้มาเรียงชิดกัน ปล่อยมือ
แล้วก็ยืนขึ้น ความมีระเบียบก็เกิดขึ้น ความสบายตาสบายใจ
เกิดขึ้นกับทุกคนที่ได้เห็น ความชื่นชมเกิดขึ้นในใจเขา แล้ว
ความเคารพนับถือก็ตามมา คุณสิ! ไม่น่าเชื่อเลยนะ ไม่ได้เสีย

เงินอะไรเลย แต่เราสร้างความนับถือเกิดขึ้นในใจเขาได้ ใจเขาที่สับสนจะถูกจัดให้เป็นระเบียบ เหมือนของที่ถูกรวบรวมไว้อย่างดีในห้องอย่างนั้น

ใจที่มีระเบียบ คือใจที่มีพลัง ความบริสุทธิ์ของใจเกิดขึ้น ความชื่นชมชื่นใจของผู้ที่ได้พบเห็นตามมา ตามด้วยความเคารพนับถือยกย่องว่า คนที่วางรองทำอย่างนี้เป็นผู้มีคุณธรรม เกิดความเคารพในคุณธรรม แล้วจะเกิดการเอาอย่าง ผลสะท้อนถึงพระพุทธศาสนา แคเราจัดรองทำแค่นั้นยังส่งผลอันยิ่งใหญ่ สิ่งที่เรากระทำทุกอย่างกระทบไปถึงชาวโลกหมด จากโลกถึงจักรวาลถึงดวงดาว อย่างนี้กว่าสิ่งที่เราทำทั้งต่อหน้าและลับหลังจะไม่มีผลต่อส่วนรวม

เมื่อไปอยู่ที่ไหนก็ให้ช่วยปิดกวดเสนาสนะให้ดี อย่าอยู่แบบโรงแรม ให้อยู่แบบอาราม เป็นความสุขใจของเราที่เราจะได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ นำสิ่งที่บริสุทธิ์เข้ามาในร่างกายของเรา ซึ่งจะต้องอาศัยมาสร้างบารมี ถ้าอากาศนั้นผ่านจากหายากไยหายากเยื่อสิ่งสกปรก ก่อนจะมาถึงจมูกเรา แล้วเข้าไปในร่างกายของเรา ซึ่งเป็นร่างกายอันบริสุทธิ์ เราจะปล่อยให้สิ่งไม่บริสุทธิ์เข้ามาในร่างกายอันบริสุทธิ์ของเราได้อย่างไร เพราะฉะนั้นปิดกวดเช็ดถูให้สะอาดทั้งตอนอยู่และตอน

กลับมา ก่อนส่งมอบเสนาสนะให้เขา ก็ต้องให้สะอาดเรียบร้อย
เป็นระเบียบ

ก่อนกลับก็ไปกราบขอบพระคุณผู้ปกครองที่อนุเคราะห์
ให้สถานที่อยู่ที่อาศัย ให้ขบฉัน ให้ความสะดวกต่อการศึกษา
พระธรรมวินัย ทั้งพระอาจารย์ก็กล่าวขอบพระคุณท่าน แล้ว
ก็พิจารณาต่อท่านว่า มีอะไรที่จะเรียกผมให้มารับใช้ก็ได้
อย่างนี้เป็นภาพทั้งดงาม ไปอยู่ที่นั่นให้ท่านสบายใจและ
จากมากก็ให้ท่านคิดถึง

เมื่อจะเรียนวิชาความรู้จากพระอาจารย์ก็ให้ศึกษาด้วย
ความเคารพ ให้ท่านมีความสุขที่สอนพวกเราและไม่ลืมพวกเรา
เลย ให้เราเป็นนักเรียนที่โลกต้องการ เป็นนักเรียนในอุดมคติ
ของท่าน ที่ท่านเห็นแล้วชื่นอกชื่นใจ

เมื่อพระอาจารย์ให้ความรู้ไปแล้วก็นำมาศึกษา มา
ทบทวน เวลาท่านซักถาม ตอบท่านได้ ท่านก็ชื่นใจ อะไรที่เราไม่รู้
ก็ซักถามท่านด้วยความเคารพ ด้วยความอยากรู้จริงๆ ท่านก็
จะได้มีกำลังใจ มีความสุข

ความสุขของครูอยู่ที่ได้สอน สอนแล้วลูกศิษย์ได้รับ
ความรู้ นั่นเหมือนเป็นตัวแทนของครู ให้เรียนด้วยความสนุก

สนาน เวลาเข้าไปในห้องเรียนให้สดชื่นแจ่มใส อย่าไปนั่งเป็น
ต้นสนที่ถูกลมพัดโบกโบยไหวโอนเอนไปมา อย่างนั้นไม่เอาละ

เราต้องให้กำลังใจกับพระอาจารย์ผู้สอน ผู้สอนเวลาเห็น
นักเรียนสดใส กระฉับกระเฉง มีชีวิตชีวาในการเรียน เหมือน
เข้าไปในสวนดอกไม้เห็นลมพัดใบไม้ดอกไม้ สดชื่น มีความ
ปลื้มปีติยินดี สมกับที่ท่านอุตส่าห์เหน็ดเหนื่อยเตรียมการ
เรียนการสอนอย่างดีเพื่อมาสั่งสอนเรา เราก็ควรจะให้ความ
สุข ความสดชื่นตอบแทนท่านไป หลวงพ่ออยากให้ลูก
หลวงพ่เป็นอย่างนี้ ถ้าได้อย่างนี้หลวงพ่อก็ดีใจ

เพราะฉะนั้น เวลาเดือนกว่าที่ต้องไปอบรมบาลีก่อน
สอบ ให้ลูกทุกรูปปฏิบัติตามโอวาทที่ให้ไว้ในวันนี้ และให้
คิดเสมอว่า หลวงพ่อไปอยู่ตรงนั้น ไปร่วมเรียน ร่วมตบ ร่วม
สอบกับลูกทุกรูปด้วย หวังว่าในการสอบคราวนี้ หลวงพ่อ
คงจะมีรอยยิ้มปรากฏบนใบหน้า มีหัวใจที่เบิกบาน หูหลวงพ่
คงจะได้ยินได้ฟังข่าวอันเป็นมงคลว่า ลูกทุกรูปสอบได้ยกชั้น
หมดเลยนะจ๊ะ

ผู้ใดได้พบพระภิกษุที่ถึงพร้อมด้วยจรณะ
แล้วประณมกรณมัสการ ให้ท่านเป็นผู้นำทาง
ผู้นั้นจะได้รับยกย่องสรรเสริญในปัจจุบัน
เมื่อสิ้นชีพแล้ว ย่อมได้ไปสวรรค์

ขุ.ชา.(บาลี) ๒๗/๙๕๐/๒๐๖

